பண்டைத்தமிழரின் வழிகாட்டலும் ஆலோசனைகளும் கூத்தராற்றுப்படையை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு

கலாநிதி வானதி பகீரதன்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் நடத்தைப் பாதையை செம்மையுறக் கட்டமைப்பதற்கும் அதனை முறையாகக் கொண்டு செல்வதற்கும் அவனுக்கு முன்னர் அனுபவங்களையும் பயிற்சிகளையும் பெற்றுக் கொண்டவர்களின் வழிகாட்டல்களும் ஆலோசனைகளும் அவசியமாகும். பண்டைத் தமிழர் சிறந்த ஆலோசனைகளையும் வழிகாட்டல்களையும் வழங்கும் திறனுடையவர்களாக மிளிர்ந்தார்கள் என்பதற்கு ஆற்றுப்படை நூல்கள் தக்க சான்றுகளாக அமைகின்றன. அந்தவகையில் கூத்தராற்றுப்படையில் ஒரு கூத்தன் தன் இனக்குழுமத்தைச் சார்ந்த மற்றொரு குழுவினருக்கு எவ்வாறு தன் வழிகாட்டல்களையும் ஆலோசனைகளையும் முன்வைக்கின்றான் என்பதை ஆராய்வதாகவே இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

இதில், காட்டினுள் செல்லும் வழிகள் எத்தகையவை? அவ்வழிகளில் உண்டாகும் நன்மை தீமைகள் யாவை? நவிரமலையின் சிறப்பு, சேயாற்றின் எழில் எவை?, நன்னன் வேள்மானின் பெருமையும் அவன் ஆண்ட நாடுநகரங்களின் சிறப்புக்கள் யாவை? வளச்சிறப்பு யாது? வழிகாட்டல்களும் ஆலோசனைகளும் யாவை? முதலான விடயங்களை விபரிப்பதாக இவ் ஆய்வு அமைந்திருக்கும்.

இவ் ஆய்வில் முதன்நிலைத்தரவாக கூத்தராற்றுப்படையும் சங்க இலக்கியங்களும் அமைவதோடு வரலாற்றியல் மற்றும் சமூகவியல் அணுகுமுறைகளும் பின்பற்றப்படுகின்றன. பண்டைத்தமிழரின் சிறந்த வழிகாட்டல் நுட்பங்களையும் ஆலோசனை முறைகளையும் அறிந்து தம் இனக்குழுமத்தை வழிப்படுத்தினர் என்பதும் முன்னிலைப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

திறவுச் சொற்கள்: வழிகாட்டல், ஆலோசனை, ஆற்றுப்படை, மலைபடுகடாம், இனக்குழுமம்

அறிமுகம்

பத்துப்பாட்டு நூல்களுள்

ஒன்றாகக் கொள்ளப்படும் கூத்தராற்றுப்படையில் இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங் கௌசிகனார் என்ற புலவர் ஒரு கூத்தன் மற்றொரு கூத்தனை எவ்வாறு வழிப்படுத்துகினறான் என்பதை 583 அடிளில் குறிப்பிட்டுள்ளார். பல்குன்றக்கோட்டத்துச் செங்கண் மாத்துவேள் நன்னன் சேய் நன்னன் என்பவனை அதாவது நவிரமலையின் தலைவனான நன்னன் என்பவனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாக் கொண்டு பாடப்பட்ட இந்நூல் நவிரமலை மக்களின் வாழ்க்கைமுறை, மன்னனின் கொடைத்திறன் என்பனவற்றை விளக்குவதோடு சங்ககாலத் தமிழரின் பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், உணவு, கலைத்திறன் முதலானவற்றையும் எடுத்தியம்புகின்றது.

ஆற்றுப்படை என்பது கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலியர் முதலியோர் மன்னர்கள், வள்ளல்களிடம் சென்று தாம் பெற்று வந்த பெரும் செல்வத்தையும் கொடையாளியையும் புகழ்ந்து கூறி நீங்களும் அங்கு சென்றால் பெருவளம் பெறலாம் எனக் கூறுவதாகும். இதனை

"கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்

பெற்றபெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச்

சென்று பயன் எதிரச் சொன்ன பக்கமும்..."

(தொல். புறம் 88)

என்ற தொல்காப்பியச் செய்யுள் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். இந்நூல் கூத்தரை வழிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளதால் கூத்தராற்றுப்படை என அழைக்கப்படுகிறது. நன்னன் என்ற மன்னனிடம் பரிசு பெற்று வந்த கூத்தன் ஒருவன் தன் எதிரில் வந்த வேறு ஒரு கூத்தனை அம்மன்னனிடம் சென்று பரிசு பெறும் வகையில் ஆற்றுப்படுத்துவதாக கூத்தராற்றுப்படை அமைந்துள்ளது. இதில் காட்டினுள் செல்லும் வழிகளின் தன்மையும் அவ்வழிகளில் உண்டாகும் நன்மை தீமைகள், நவிரமலையின் சிறப்பு, சேயாற்றின் எழில், நன்னன் வேள்மானின் பெருமையும் அவன் ஆண்ட நாடுநகரங்களின் சிறப்பு, வளச்சிறப்பு முதலியவை எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல் முழுவதும் ஒரு கூத்தனின் கூற்றாகவே அமைந்துள்ளது. பரிசில் பெற்றுவந்த கூத்தன் பரிசில் பெறப்போகும் கூத்தனை, "கலம்பெறு கண்ணுளர் ஒக்கல் தலைவ" (கூத்தராற்றுப்படை 58) என விளித்துப் பேசுகின்றான். எனவே இங்கு வழிப்படுத்தப் படுபவர் கண்ணுளரே எனக் கூறலாம்.

புறநானூறு 153, பதிற்றுப்பத்து 20,

மதுரைக் காஞ்சி 518, மலைபடுகடாம் 50 போன்றவற்றில் கண்ணுளர்பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. சங்க இலக்கியங்களில் கண்ணுளரைப் பற்றிய செய்திகளும் மிகக் குறைவாகவே இடம்பெற்றுள்ளன.

கண்ணுளர் நாடகக்காரர் என்பதை கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார். "கண்ணுளர் நாடகக்காரர் என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இருக்கமுடியாது. காரணம் மலைபடுகடாமில் ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டவர்கள் இவர்களே" (சிவத்தம்பி. கா,(2005), பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.)

புறநானூற்றில் இடம் பெறும் வன்பரணருடைய பாடல் கண்ணுளரை ஆற்றுகைக் கலைஞராக அடையாளப்படுத்துகிறது. ஓரியின் கொடைத்திறனைக் காண்பதற்காகக் கண்ணுளர் சுற்றம் சென்றது. சென்ற பின்பு பொன்னரி மாலையையும் மற்ற அணிகளையும் யானை அணிகளுடனே பெற்று நீங்கியதுடன் பசியாதவர்களாகவும் ஆயினர். இதனால் வாரால் வலித்துக் கட்டப்பட்ட பல இசைக்கருவிகளின் தொகுதி கொண்ட இன்னியங்கள் ஒலிக்க ஆடுதலையும் பாடுதலையும் மறந்தவராயினர் எனக் கூறுகின்றது.

"சென்றது மன்எம் கண்ணுளங் கடும்பே

பனிநீர்ப் பூவா மணிமிடை குவளை

வால்நார்த் தொடுத்த கண்ணியுங் கலனும்

யானை இனத்தொடு பெற்றனர் நீங்கிப்

பசியால் ஆகல் மாறுகொள் விசிபிணிக்

கூடுகொள் இன்னியங் கறங்க

ஆடலும் ஒல்லார் தம் பாடலும் மறந்தே ..."

(புறநானூறு 153)

இப்பாடல் மூலம் கண்ணுளர்; சுற்றம் வல்வில் ஓரி என்பவனிடம் சென்று அவனிடம் பரிசுகளை அளவில்லாமல் பெற்று தம் பசி நீங்கியதன் காரணமாக தமது தொழிலாகிய ஆடல், பாடல் முதலியனவற்றை மறந்தமை கூறப்படுகின்றது.

மலைபடுகடாம் 1-50 வரையான அடிகளில் கண்ணுளர்பற்றிய தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. "கண்ணுளர் ஒக்கல் தலைவ" என விளிக்கப்படும் கண்ணுளர் பல்வேறு வாத்தியங்களையும் இசைத்தமைகளையும் அறிய முடிகின்றது.

"திருமழை தலைஇய இருநிற விசும்பின்

விண் அதிர் இமிழ் இசை கடுப்ப பண் அமைத்து

திண் வார் விசித்த முழவொடு

ஆகுளி

நுண் உருக்கு உற்ற விளங்கு அடர்ப் பாண்டில்

மின் இரும் பீலி அணித்தழைக் கோட்டொடு

கண்இடை விடுத்த களிற்றுயிர்த் தூம்பின்

இளிப்பயிர் இமிரும் குறும்பரம் தூம்பொடு

விளிப்பது கவரும் தீம்குழல் துதைஇ

நடுவு நின்று இசைக்கும் அரிக்குரல் தட்டை

கடி கவர்ப்பு ஒலிக்கும் வல்லாய் எல்லரி

நொடிதரு பாணிய பதலையும் பிறவும்

கார்கோட் பலவின் காய்த்துணர் கடுப்ப

நேர்சீர் சுருக்கில் காய கலப்பையிர்.....”

(மலைபடுகடாம் 1 - 12)

மலைபடுகடாம் நூலின் ஆரம்பம் கண்ணுளரை அறிமுகம் செய்கின்றது. இதன் மூலம் அவர்கள் பல்வேறு இசைக்கருவிகளையும் வைத்துச் சுருக்கிக்கட்டிய பையை உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர் என்பதையும் அவர்களது பையில் முழவு, ஆகுளி, பாண்டில், கோடு, தூம்பு, பெருவங்கியம், சிறுவங்கியம், குழல், தட்டை, எல்லரி, பதலை போன்ற கருவிகளை அவர்கள் வைத்திருந்தமையையும் அறிய முடிகின்றது. இக்கருவிகளைக் குறிப்பிடும் போது அவற்றின் ஓசைகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவை மேகம் முழங்கும் ஓசை போன்ற மத்தளத்தின் இசையும் இளி எனும் நரம்போசையைத் தன்னகத்தே கொண்டொலிக்கும் குறிய சிறந்த தூம்பும், பாட்டினை அதற்குரிய சுருதி குறையாமல் கொண்டுவரச் செய்யும் இனிய குழலும், நரம்பின் ஓசையை உடைய கரடிகை எனும் கருவியும், தாளத்துடன் ஒத்தொலிக்கும் சல்லிகை என்னும் பறையும், மாத்திரையின் அளவைக் காட்டும் தாளத்தையுடைய ஒரு கண் கிணையும் இவர்களது கலப்பையில் இருந்தமைபற்றிக் குறிப்பிடப்படுகிறது. எனவே கண்ணுளரை ஆடல், பாடலில் வல்ல கூத்தர் என்பதைவிட வாத்தியக் கலைஞர் என்பதே மிகப் பொருத்தப்பாடுடையது போல் தென்படுகிறது.

உரையாசிரியர்கள் பலரும் இவர்களை கூத்தர் எனக் குறிப்பிடுவதாலும் கூத்தராற்றுப்படையென நூற்பெயர் பெறுவதாலும் கண்ணுளர் தலைவனைக் கூத்தர் தலைவனாகக் கொண்டு அவனுக்கு, பரிசு பெற்று வந்த கூத்தன் எத்தகைய வழிகாட்டுதல்களையும் ஆலோசனைகளையும் முன்வைக்கின்றான் என்பதை நோக்குவோம்:

வழிகாட்டலும் ஆலோசனைகளும் வழங்கலின் முதற் படி வழிகாட்டுவோருக்கும்

வழிப்படுத்தப்படுவோருக்குமான இடைவினைத் தொடர்பு திருப்திகரமானதாகவும் நம்பிக்கை தருவதாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கூறப்படும் ஆலோசனைகளைக் கேட்போர் ஏற்றுக்கொள்வர். இதனை, வழிகாட்டி ஆலோசனை வழங்கும் கூத்தன் நன்கு அறிந்திருந்தான். தான் கூறப்போவதை அவர்கள் கேட்டு நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவும் தன்பால் அவர்களை ஈர்த்துக் கொள்வதற்காகவும் முதலில் தன் கூற்றைக் கேட்கும் கூத்தரை அவர்கள் கடந்து வந்த மலைவழியின் தன்மையினையும் அவர்களது பெருமையையும் அவர்கள் வைத்திருக்கும் யாழின் சிறப்புக்களையும் அவர்களது கலைத்திறன்களையும் சிறப்பித்துக்கூறி இத்தகைய சிறப்புடைய சுற்றத்திற்குத் தலைவனே என விளித்து அவனுக்கு தன்மீதான ஈர்ப்பையும் நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்த முயல்கின்றான்.

அதன் முதற்படியாக வழிப்படுத்தப் படுவோர் கடந்து வந்த பாதையில் அனுபவித்த துன்பங்கள், வலிகளை உணர்ந்து கொண்டவன் என்ற நம்பிக்கையை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்துவதற்காக அவர்கள் கடந்து வந்த மலைவழியின் கொடிய தன்மையினைக் கூத்தன் எடுத்துக் கூறுகின்றான். இதனை,

"கடுக்கலித்து எழுந்த கண்ணகன் சிலம்பில்

படுத்து வைத்தன்ன பாறை மருங்கின்

எடுத்து நிறுத்தன்ன இட்டு அருஞ்சிறுநெறி

தொடுத்த வாளியர் துணைபுணர் கானவர்

இடுக்கண் செய்யாது இயக்குனர் இயக்கும்

அடுக்கல் மீமிசை அருப்பம் பேணாது

இடிச்சுர நிவப்பின் இயவுக் கொண்டு ஒழுகி"

(மலைபடுகடாம்: 15 -20)

எனக் குறிப்பிடும் கூத்தன் தனது ஆலோசனைகளைக் கேட்கும் கூத்தரின் யாழின் பெருமையைச் சிறப்பிப்பதன் மூலம் அவர்களை தன் பால் ஈர்க்க முயல்கின்றான்.

கருவிகளைக் கையாண்டு தொழில் புரிபவர்கள், கலைஞர்கள் முதலானோர் தமக்கு வருமானத்தையும் புகழையும் ஈட்டித்தரும் தமது கருவிகளை தெய்வமாக மதித்துப் போற்றுவர் என்பதையும் அவற்றைப் போற்றுதல் அதனை வைத்திருப்பவர்களைப் போற்றுவதற்குச் சமம் என்பதையும் இக் கூத்தன் உணர்ந்து கொண்டு அவர்களது இசைக்கருவிகளில் முதன்மைக் கருவியான யாழைச்

சிறப்பித்துக் கூறி தன் கருத்தைக் கேட்க வைக்கின்றான்.

யாழின் சிறப்பைக் கூறும் போது வளையலின் உறழ்ச்சியைப் போன்ற உறழ்ச்சியை உடைய ஒன்பது வார்க்கட்டினை உடையது எனவும் யாழ் நூலின் கூறுபாடுகள் அனைத்தும் நிரம்பப் பெற்றது. எனவும் நரம்புகள் முறுக்கிக் கொள்ளாமல் உருவிச் சரிசெய்யப்பட்டதுடன் அதன் ஓசையை உணர்ந்து வடித்து முறுக்கிக் கட்டப்பட்ட நரம்புகளைக் கொண்டது எனவும் நெருங்கிய நுண்ணிய துளைகளையிட்டு சுள்ளாணியால் தைக்கப்பட்ட தோலினையுடையது எனவும் யாழ் நரம்புகள் பத்தரின் மேற்பகுதிக்குச் செல்லும் போது தொய்வு ஏற்படாமலிருக்க குறுக்கே யானைக் கொம்பினால் புதிதாகச் செய்யப்பட்ட யாப்புப் பொருந்தும் படி அமைக்கப்பட்டது எனவும் யாழ்ப்பத்தரின்மேல் பசையிட்டுச் சேர்த்து புதிதாகப் போர்க்கப்படும் பொன் போன்ற நிறத்தைக் கொண்ட தோலினை உடையது எனவும் மகளிரின் அழகிய வயிற்றைப்போல பொல்லம் பொத்துதல் நடுவே அமைந்து விளங்கும் எனவும் யாழுக்குக் கூறப்படும் அளவில் வேறுபடாது பகுக்கப்பட்ட உயர்ந்து வளைந்த உந்தியைக் கொண்டது எனவும் கரிய நிறமுடைய வளைந்து ஏந்திய கோட்டை உடையது எனவும் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றான். இதனைப் பின்வரும் பாடலடிகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

"குரல் ஓர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பின்

அரலை தீர உரீஇ வரகின்

குரல் வார்ந்தன்ன நுண்துளை இரீஇ

சிலம்பு அமை பத்தல் பசையொடு சேர்த்தி

இலங்கு துளை செறிய ஆணி முடுக்கி

புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பு அமைத்து

புதுவது போர்த்த பொன் போல் பச்சை

....களங்கனி அன்ன கதழ்ந்து கிளர் உருவின்

வணர்ந்து ஏந்து மருப்பின் வள் உயிர்ப் பேரியாழ்"

(மலைபடு கடாம் 25 - 33)

இத்தகைய பேரியாழை வைத்திருக்கும் கூத்தர் சுற்றம் கூத்தர் சுற்றம் எனவும் அவர்கள் யாழ், இலக்கண நூலில் கூறிய மரபுகளில் பிறழாதவாறு வாசிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அதை ஆயத்தம்செய்து கொண்டு தாம் வாசிக்கும் துறைகள் பலவற்றையும் அறிந்த முதிர்ச்சியுடையவர்கள் வாசிப்பர். அவர்களுடன் விறலியரும் செல்லுவர்; எனவும் கூறுகின்றான். அக் கூத்தர்கள் விறல்படப்

பாடியாடும் விறலியர் சூழ்ந்து நிற்க பயன்தரும் குளிர்ந்த மர நிழலில் தங்கி வழிநடைக்களைப்பைப் போக்கிக் கொண்டிருப்பதாகவும் கூறி பேரணிகலன்களைப் பரிசாகப் பெறும் தகுதியையுடைய ஈன்றணிமை இல்லாத சுற்றத்துக்குத் தலைவனே என ஆலோசனை கேட்பவனை ஆலோசனை கூறும் கூத்தன் விளிக்கின்றான்.

"இலங்குவளை விறலியர் நிற்புறம் சுற்ற

கயம்புக்கன்ன பயம்படு தண்நிழல்

புனல்கால் கழீஇய மணல்வார் புறவில்

புலம்பு விட்டிருந்த புனிறு இல் காட்சி

கலம்பெறு கண்ணுளர் ஒக்கல் தலைவ"

(மலைபடுகடாம்: 46 -50)

கண்ணுளரின் கூட்டத்திற்குத் தலைவனை, "கலம்பெறு கண்ணுளர் ஒக்கல் தலைவ" என விளித்துப் பின்னர் வெள்ளம் போன்ற பரிசில்களை வழங்கும் கொடையாளியாகிய நன்னனை அறிமுகம் செய்கின்றான்.

கூத்தர்களிடம் நன்னனை அறிமுகம் செய்யும் போது முதலில் அவன் மனைவியரைக் குறிப்பிட்டு கற்புடை மனைவியர்க்குக் கணவன் எனக் குறிப்பிடுகின்றான். அவன் பரிசிலர்க்குப் புதுப்புனலின் பெருக்கைப் போன்ற பெரும் கொடையளிப்பவன் எனவும் அழிவையன்றி ஆக்கத்தையே விரும்பும் சிந்தையுடையவன் எனவும் விற்தொழில் புரிந்த பெருங்கைகளையுடையவன் எனவும் பேரணிகலன்களை அணிந்திருப்பவன் எனவும் இத்தகைய சிறப்புடைய நன்னனின் மகனாகிய நன்னனை நினைத்தவாறு அவனது பரிசில்களை விரும்பிச் செல்வீர்களாயின் பரிசு பெறுவது உறுதி எனவும் பரிசு பெறச் செல்லும் கூத்தர்களுக்கு நம்பிக்கையையும் அவாவையும் ஏற்படுத்துகின்றான். இதனை,

"மலர் பொல் மழைக்கண் மங்கையர் கணவன்

முனை பாழ் படுக்கும் துன் அருந் தூம்பின்

இசைநூல் வித்தின் நசைஞர் உழவர்க்குப்

புது நிறை வந்த புனல் அம் சாயல்

மதிமாறு ஓரா நன்று உணர் சூழ்ச்சி

வில்நவல் தடக்கை மேவரும் பெரும் பூண்

நன்னன் சேய் நன்னற் படர்ந்த கொள்கையொடு

உள்ளினீர் சேறிர் ஆயின்...."

(மலைபடுகடாம்: 58 - 65)

வழிகாட்டலும் ஆலோசனைகளும் வழங்கும் போது பிற உதாரணங்களை எடுத்துக்கூறி

நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதை விட தாம் பெற்றுக் கொண்ட பயன்களையும் வளத்தையும் தமது அனுபவத்தினூடாக எடுத்துக் காட்டினால் ஆலோசனை கேட்போர் அதை உறுதியாகவும் எளிதாகவும் நம்புவர். இதனை நன்கு அறிந்தவனாக வழி காட்டல் வழங்கும் கூத்தன் செயற்படுகின்றான். எனவேதான் அரசனின் கொடைச்சிறப்பை மட்டும் கூறினால் போதாது என்பதை உணர்ந்து தாம் பெற்ற பொருள்வளத்தையும் குறிப்பிடுகின்றான்.

மலை உச்சியிலிருந்து வருகின்ற ஆறு கடலை நோக்கிச் செல்வது போல நாங்கள் பரிசில்களைப் பெற்றுவருகின்றோம் எனவும் பழங்களை உண்ண விரைந்து வரும் பறவைக் கூட்டங்களைப் போல நீங்களும் செல்லுங்கள் எனக் கூறுகின்றான். பின்னர் நீங்கள் பரிசு பெற்று வந்த என்னை நேரில் கண்டமையால் நீங்கள் புறப்பட்ட நேரம் நல்ல முகூர்த்தமும் நல்நிமித்தமும் உடையதாயிற்று என மேலும் அவர்களது நம்பிக்கையை வலுப்படுத்த முனைகின்றான். இது ஆலோசனை வழங்குவோனின் சிறந்த நுட்பமுறையையே காட்டுகின்றது எனலாம்.

பரிசில் பெற்று வந்த கூத்தன் பரிசில் பெறச் செல்பவனை வழிப்படுத்துமுன் தான் சொல்லப் போவதைத் தொகுத்துக் கூறுவதைக் காணலாம். ஒரு விடயத்தைத் தொகுத்துக் கூறியபின் அதனை விரித்துக் கூறுவது கருத்துத் தெளிவையும் சந்தேகமின்மையையும் ஏற்படுத்தும் இதனை ஆலோசனை கூறும் கூத்தன் நன்கு அறிந்திருந்தான். அதனால் தான் கூறப் பேவதைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறுகின்றான்.

"ஆற்றின் அளவும் அசையும் நல் புலமும்

வீற்றுவளம் சுரக்கும் அவன் நாடுபடு வல்சியும்

மலையும் சோலையும் மாபுகல் கானமும் ...."

(மலைபடு கடாம் 67 - 69)

"உரை செல வெறுத்த அவன் மூதூர் மாலையும்

கேள் இனி வேளை நீ முன்னிய திசையே"

(மலைபடு கடாம் 93 - 94)

அதாவது வழியின் நன்மையின் அளவு, கானவர் குடியின் இயல்பு, வழியில் உள்ள சி ற்றூர்களில் நிகழும் விருந்து,நன்னது மலைநாட்டில் பெறும் பொருள்கள், வழியின் அருமை, பாம்பு உறையும் இடம், கவண்கற்கள் படாமல் செய்தல், வழுக்கும் இடங்கள், பாசிபிடித்த குளங்களைக் கடந்து செல்லுதல், காரி உண்டிக் கடவுளைத் தொழுதல், இரவில் குகைகளில் தங்குதல்,

விடியலில் செம்மையான பாதையில் செல்லுதல், விழியில் மேற்கொள்ள வேண்டிய முன்னெச்சரிக்கைகள் குன்றத்தில் செய்ய வேண்டுவன, குறவர்கள் செய்யும் உதவி, மலையில் தோன்றும் பலவித ஓசைகள், மலை வழியால் செல்லும் வரை குன்று, குகைகளைக் கொண்ட மலைவழி, அரண்களும் நடுக்கற்களும் உள்ள வழிகள், புதியவர்களுக்கு வழிதெரிய புல்லை முடித்து இட்டுச் செல்லுதல், கோவலரது குடியிருப்பில் உபசாரம், வேடர்களின் செய்கை, மாலைசூடி நீரருந்தி குளித்துச் செல்லுதல், குடிசைகளில் புளிங்கூழ் உண்ணுதல், நன்னனது தண்பனை நாட்டின் தன்மை, உழவர் உபசாரம், சேயாற்றின் வழியே செல்லுதல், நன்னனது மூதூரின் இயல்பு, மூதூர் மக்களின் விருந்து, அரண்மனை வாயிலில் காணும் பொருள்வளம், முற்றத்தில் நின்று விறலியர் நன்னனைப் போற்றுதல், கூத்தர் நன்னனைப் போற்றுதல், நாளோலக்கத்துள் செல்லுதல், நன்னனது குளிர்ந்த பார்வை, நன்னனது கொடைச்சிறப்பு என்பனவற்றைத் தொகுத்துக் கூறிப் பின்னர் வழிகாட்ட முனைகின்றான்.

வழி காட்டும் கூத்தன் முதலில் நன்னனின் நாட்டிற்குச் செல்லும் வழியிலுள்ள நன்மைகளைக் குறிப்பிடுகின்றான். கூத்தராற்றுப்படை 95 - 144 வரையான அடிகள் இதனை உணர்த்துகின்றன. மிகுந்த செல்வம் நிறைந்த புது வருவாயையுடைய ஊர்களைக் கொண்டிருப்பதால் நன்னனின் நாடு புதுப்பொலிவுடன் விளங்கியது எனவும் அவனது நாட்டிற்குச் செல்லும் வழியில் முசுண்டைக் கொடிகள் கார்த்திகை நட்சத்திரங்களைப் போல வெண்ணிறத்துடன் மலர்ந்திருந்தன எனவும் பசிய எள்ளு நீல மணியின் நிறத்தையுடையதாய் வளர்ந்திருந்தன எனவும் கொல்லைக்குப்பக்கத்தின் நீர்ச்சுனைகள் காணப்பட்டன எனவும் ஒருபிடியில் ஏழுகாய்களாய் பெற்று எண்ணெய்யையுடைய எள்ளு காய்த்திருந்தன எனவும் அவரைகள் அரிவாள் போன்று காய்த்திருந்தன எனவும் வரகுகளின் இரட்டித்த கதிர்கள் முற்றி வளைந்து அரிவாளால் அரியப்பட்டன எனவும் அவலிடிப்பதற்கு ஏற்றவாறு மூங்கில் நெல் முற்றியிருந்தது எனவும் நிலத்தை உழாமல் கிளைகளைக் கொத்தி அமைக்கப்பட்ட தோட்டங்களில் வெண்சிறுகடுகு விளைந்திருந்தது எனவும் இஞ்சிக்கிழங்குகள் ஒப்பனை செய்யப்படாத பாவை போன்ற வடிவுடன் முதிர்ந்து உறைப்புடையவையாய்க் காணப்பட்டன எனவும் கவலைக் கொடிகளில் கிழங்குகள் முற்றி

மாத்தன்மை பெற்றிருந்தன எனவும் வாழையின் குலைகள் பழுத்திருந்தன எனவும் பெருமூங்கிலின் நெல் முற்றியிருந்தது எனவும் மரங்கள் செழிப்பு காரணமாக தம் பருவமல்லாத பிறகாலங்களிலும் பயன் கொடுத்தன எனவும் குறிப்பிடுகிறான்.

அவ்வழியில் நாவற் பழங்கள் பாறைகளில் உதிர்ந்து கிடத்தன. எனவும் நீர்த்தன்மை கொண்ட உயவைக் கொடிகள் நிலத்தில் படர்ந்து காணப்பட்டன எனவும் கூவைக் கிழங்குகள் துகளாக ஆகும்படி முற்றித் திரண்டு காணப்பட்டன எனவும் சாறுடைய பழங்களைக் கொண்ட மாமரங்கள் அதை உண்பவர்களை வேறு ஒன்றிலும் மனம் செலுத்தாதவாறு தடுத்து நின்றன. எனவும் ஆசினி எனும் பலாக்கனி வெடித்து பலா வித்துக்கள் நிலத்தில் சிந்தின எனவும் சிறுபறையின் கண்களைப் போன்ற பெரிய கண்களைக் கொண்ட பேராந்தையின் பேடும் சேவலும் மாறிமாறி ஒலி எழுப்பின எனவும் பலாமரங்கள் கூத்தரின் முழவு போன்ற தோற்றமுடைய பழங்களைக் கொண்டிருந்தன எனவும் அறுவடை செய்யப்பட்ட வயல்களில் ஐவன நெல்லும் வெண்நெல்லும் பால் கட்டி சிறிது முற்றி நன்றாக விளைந்திருந்தன எனவும் கரும்புகள் தண்டு திரண்டு முற்றியிருந்தன. அவை வெட்டப்பட்டு ஆலையிலிட்டுச் சாறு பிழிவதற்கு ஏற்றவாறு நின்றன எனவும் நெய்தல் மலர்கள் மலர்ந்திருந்தன எனவும் குறிப்பிட்டு இத்தகைய செழிப்பும் பயனும் தருவதாக நன்னனின் நாட்டுக்குச் செல்லும் வழி அமைந்துள்ளது அவ்வழியால் செல்லதல் வேண்டும் எனவும் கூறுகின்றான். இதனைப் பின்வரும் பாடலடிகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

"வாலிதின் விரிந்த புன்கொடி முசுண்டை

நீலத்து அன்ன விதைப்புன மருங்கில் ...."

(மலைபடுகடாம் 101 - 102)

"துறுகல் சுற்றிய சோலை வாழை

இறுகுகுலை முறுகப்பழுத்த பயம் புக்கு

ஊழ் உற்று அலமரும் உந்தூழ் அகல்அறை

காலம் அன்றியும் மரம்பயன் கொடுத்தலின்

காலின் உதிர்ந்தன கருனி நாவல்..."

(மலைபடு கடாம் 131 - 135)

இத்தகைய நன்மை தருகின்ற செழிப்புமிக்க வழியால் சென்றால் கானவர் குடியிருப்பு வரும் எனவும் கானவர் குடியிருப்பிலே சிறந்த உணவுகள் கிடைக்கும் எனவும் கூறுகின்றான்.

கானவர் குடியிருப்பில் சிவந்த காந்தள் மலரின் மொட்டைத் தலை

எனக்கருதிப் பருந்து எடுத்துச் சென்று கீழே வீழ்த்தியதும் அம்மொட்டின் இதழ்கள் சிதறி வெறியாடும் களத்தைப் போன்று பாறைகள்மீது பரவிக் கிடந்தன எனவும் தேன், கிழங்கு, பன்றியின் பழுதற்ற நல்ல தசைகள் முதலியவற்றைக் கானவர் யானைக் கொம்பைக் காவு மரமாகக் கொண்டு பெரிய வட்டிகளில் சுமந்து வருவர் எனவும் அக்குடியில் தங்கினால் அவ் உணவுகளை மிகுதியாகவும் பெறலாம் எனவும் கூறும் கூத்தன் நீங்கள் அவற்றை உண்டு இளைப்பாறி அவர்களுடன் தங்கி பூங்கொத்துக்களைச் சூடி அசோக மரத்தையுடைய வழியிலே சென்று மலைப்பகுதியைச் சார்ந்த சீறூர்களை அடையலாம் எனவும் வழி காட்டுகின்றான். இதனை

"வெறிக்களம் கடுக்கும் வியல் அறை தோறும்

மணஇல் கமழும் மாமலைச் சாரல்

தேனினர் கிழங்கினர் ஊன் ஆர் வட்டியர்

சிறுகட் பன்றிப் பழுதுளி போக்கிப்

பொருது தொலை யானைக் கோடு சீர் ஆக

தூவொடு மலிந்த காய கானவர்

செறும்பல் யாணர்ச் சிறுகுடிப் படினே

இரும் பேர் ஒக்கலொடு பதம்மிகப் பெறுகுவீர்...."

(மலைபடு கடாம் 150 -157)

அச்சீறூர்களில் சென்று போரினையும் வெற்றியையும் மானத்தையும் உடைய நன்னனது கூத்தர் நாம் என்று சொன்னால் அவர்களுடன் பலநாள் உறவுடையவர் போல பழகுவர். வழிநடை வருத்தம் நீங்கும்படி இனியமொழி பேசி வரவேற்று உபசரிப்பர். நெய்யில் பொரித்து வெந்த தசைகளையும் அழகிய தினைனயரிசிச் சோற்றையும் உண்ணத் தருவர் எனக் குறிப்பிடுகின்றான்.

இவ்வாறு கானவர் குடியிருப்பைக் கடந்து சென்றால் நன்னின் மலைநாட்டில் பல பொருள்களைப் பெறலாம் எனக் கூறும் கூத்தன் அங்கே உடும்பின் தசை, மானின் தசை, முள்ளம்பன்றி இறைச்சியும் உண்ணலாம் எனவும் மூங்கில் குழாய்க்குள் நிரப்பப்பெற்ற முற்றிய தேனால் செய்யப்பட்ட கள்ளின் தெளிவை பருகலாம் எனவும் பின் நெல்லால் செய்யப்பட்ட கள்ளினை உண்ணலாம் எனவும் அம்மயக்கம் நீங்கும்படி அருவி நீரால் அடித்து வரப்பட்ட பலாக்கொட்டைகளின் மாவையும் புளியம்பழத்தின் புளிப்பையும் உலையாக வார்த்த மோருக்கு அளவாகக் கலந்து மூங்கிலின் முற்றிய நெல்லரிசியைக் கொண்டு சமைத்த சோற்று உணவினை குறவர் மகள் மகிழ்ச்சியுடன் தருவாள் எனவும் அவ் உணவினை உண்ட பின் சந்தனம், அகில், பொன், மணி முதலான பொருள்களையும் தருவர்

எனவே இப்பொருள்களைப் பெற்று மலைநாட்டில் அதிக நாள் தங்காது நிலநாட்டில் செல்லுங்கள் என வழிப்படுத்துகின்றான்.

இவ்வாறு நன்னனின் நாட்டிற்குச் செல்லும் வழியை எடுத்துக் கூறிய கூத்தன் மலைநாட்டில் ஆபத்துள்ள இடங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறான். குவளை மலர்களை தெய்வம் விழும்புவதால் அவற்றை நாடவேண்டாம் எனவும் "வரைஅர மகளிர்" இருப்பிடங்களை கண்டால் உயிர் நீங்கும்படி நடுங்குதலும் அச்சமும் ஏற்படும் ஆகையால் அங்கே பல காலம் தாழ்த்தாது நிலநாட்டின் வழியே செல்லுங்கள் என எச்சரிக்கும் வகையில் ஆலோசனை வழங்குகின்றான்.

இதனை பின்வரும் பாடலடிகள் தெளிவுபடுத்தகின்றன.

"நிரை இதழ்க்குவளை கடிவீ தொடினும்

வரை அர மகளிர் இருக்கை காணினும்

உயிர் செல வெம்பிப் பனித்தலும் உரியிர்

பலநாள் நில்லாது நிலநாடு படர்மின்..."

(கூத்தராற்றுப்படை 189 - 1192)

அதன் பின்னர் வழியின் கொடிய தன்மையை விபரித்துக் கூறி இரவுப் பொழுதில் பயணம் செய்யாது தங்கி விடியற்பொழுதில் செல்ல வேண்டும் எனவும் வழிகளில் தினைப் புனத்தைப் பன்றிகளிடமிருந்து காவல் காப்பதற்காக வழிகள் தோறும் பெரிய கற்பொறிகள் பொருத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளதால் இராப்பயணம் செய்யக்கூடாது எனவும் பலரும் போகாத வழியால் போனால் பள்ளநிலத்தில் உண்டான வெடிப்புகளில் பாம்பு மறைந்திருக்கும் குழிகள் உள்ளன எனவும் மரத்தில் ஏறிப் பார்த்து விலங்குகள் இல்லாததைக் கண்டு வலது பக்க வழியால் செல்லுங்கள் எனவும் வழிகாட்டுகின்றான். இதனை

"முரம்பு கண் உடைந்த பரல் அவற் போழ்வில்

கரந்து பாம்பு ஒடுங்கும் பயம்புமார் உளவே

குறிக்கொண்டு மரங்கொட்டி நோக்கி

செறிதொடி விறலியர் கைதொழுஉப பழிச்;ச

வறிது நெறி ஒரீஇ வலம் செயாக் கழிமின் ..."

(கூத்தராற்றுப்படை 198 - 202)

என்பதன் மூலம் அறியலாம். தினைப்புனத்தை யானைகள் உண்ணாமல் காவல் காப்பதற்காக எறியப்படும் கவண்கற்கள் பெரிய

மூங்கிலின் கோலைக் கடந்து மிகுந்த வேகத்துடன் வரும் அதனால் மரங்களில் ஒதுங்கி நின்று கொள்ளுங்கள் எனவும் காட்டாற்றுவழி பெரிய யானையை விழுங்கும் முதலைகளைக் கொண்டது எனவும் காட்டாறு சுழிகளைக் கொண்டதும் மடுக்களைக் கொண்டதும் ஆகும். அதில் ஏறுவதும் இறங்குவதும் மிகவும் கடினமானது எனவும் அது காலை வழுக்குச் செய்யும் இடங்களையுடையது எனவும் குறிப்பிடும் கூத்தன் புல்லிய தலையுடைய பிள்ளைகளோடு "மரங்களில் படர்ந்துள்ள கொடிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு கால்வழுக்காமல் ஒருவரை ஒருவர் பாதுகாத்த வண்ணம் செல்லுங்கள்" என ஆலோசனைகளும் வழங்குகின்றான்.

மிகுந்த ஆழமுடைய குளங்களுக்கு அருகில் உள்ள இடங்கள் பாசியால் மூடப்பட்டிருக்கும் அது வழுக்கி ஓடச்செய்வதுடன் கடப்பதற்கு அரிதாகவும் இருக்கும். அதிலிருந்து காத்துக்கொள்ள வழிமுழுவதும் பின்னி வளர்ந்துள்ள சிறு மூங்கிலை பற்றுக் கோடாக பிடித்துச் செல்லுங்கள் எனவும் பூவால் நிரம்பிய மடுக்களைக் கொண்ட ஆற்றின் கரையில் போர்த்தொழில் பயின்ற யானையும் தூசிப்படையால் பொலிவு பெற்ற பழைய மதிலையும் உடைய ஓர் ஊர் உள்ளது எனவும் கூறும் கூத்தன் அவ்வூரிலுள்ள கோயிலில் உள்ள கடவுளை வணங்கிச் செல்லுங்கள் எனக் குறிப்பிடுவதோடு அங்கு இசைக்கருவிகளை எடுத்து வாசிக்காது செல்லுங்கள் எனக்கூறி அங்கு மழை தொடர்ந்து பெய்வதால் அது வாத்தியங்களை நனைத்துவிடும் இதனால் அவை பழுதுபடும் எனவே இசைக்கருவிகளை அங்கே வாசிக்க வேண்டாம் என தகுந்த காரணங் கூறி ஆலோசனை வழங்குகின்றான். இதனை

அழுந்து பட்டு அலமரும் புழுகு அமல் சாரல்

விழுந்தோர் மாய்க்கும் குண்டு கயத்து அருகா

வழும்புகண் புதைத்த நுண்நீர்ப் பாசி

அடிநிலை தளர்க்கும் அருப்பமும் உடைய

முழுநெறி பிணங்கிய நுண்கோல் வேரலொடு

எருவை மென்கோல் கொண்டனிர் கழிமின்.."

(கூத்தராற்றுப்படை 219 - 224)

"பராவு அரு மரபின் கடவுட் காணின்

தொழாநிர் கழியின் அல்லது வறிது

நும் இயம் தொடுதல் ஓம்புமின்.."

(கூத்தராற்றுப்படை 230 - 232)

என்பதன் மூலம் அறிய முடிகின்றது. மயில் ஆடுதல், பறள் பாய்தல், தேர் உருளை போன்ற தேனடைகள் முதலியவற்றை கண்டால் அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டாம் எனக் கூறுகிறான். அவற்றைக் கண்டு நின்றால் வழி மாறுபடும் அவலம் ஏற்படும் எனக் கூறி மேலும் அவ் வழியிலே பரணின் மேலிருந்து காவல் காப்போன் எய்த அம்புபட்டு காட்டுப்பன்றி வீழ்ந்து கிடக்கும் எனவும் மூங்கில் உராய்வதால் உண்டான காட்டுத்தீயில் புகை நாறாமல் அதனை வாட்டித் தின்று பளிங்கு போன்ற சுனை நீரைப் பருகுங்கள் எனவும் ஆலோசனை கூறும் கூத்தன்

பின்னர் நீங்கள் உண்டு எஞ்சிய பன்றியின் இறைச்சியை பொதியாகக் கட்டி கொண்டு சென்றால் அது பயன்படும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றான். இவ்வாறு ஆலோசனைகளைக் கூறும் கூத்தன் மேலும் பல ஆலோசனைகளைக் குறிப்பிடுகின்றான். அதாவது புதல்வர்களின் பாதுகாப்பைக் கருத்திற் கொண்டு அவர்களுடன் இரவில் செல்லாமல் வீடு போன்ற குகைகள் காணப்படும். அக்குகைகளில் தங்கிச் செல்லுங்கள் எனவும் விடிந்ததும் செம்மையான பாதையாற் செல்லுங்கள் எனவும் ஆலோசனை வழங்குகின்றான்.

இவ்வாறு பல ஆலோசனைகளை வழங்கும் கூத்தன் வழியில் மேற்கொள்ள வேண்டிய முன்னெச்சரிக்கையாக பலவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றான். அதாவது பெரிய மலைப்பாம்புகளும் நுகரத்தகாத பூக்களும் பழங்களும் அவ்வழியிலே காணப்படும் எனவும் அவ்விடங்களை நான் சொன்ன குறிப்புப்படி நின்று இடமும் வலமும் பார்த்து அவற்றை அசைக்காமல் செல்லுங்கள்.

அவ்வாறு சென்றால் இசைக்கருவிகள் போல ஒலிகளை எழுப்பும் பறவைகள் தங்குகின்ற ஆலமரத்தையுடைய இடம் வரும். அவ் இடத்தைக் கடந்து செல்லுங்கள். அவ்வாறு செல்லும் போது குன்று ஒன்று வரும் எனவும் காடுகளால் மூடப்பட்டிருக்கும் அக்குன்றுகளில் சூரிய வெப்பம் படாததால் அது வெப்பமுடையதாக இருக்காது அதனால் இராக்காலத்தில் அக்குன்றுகளில் தங்குங்கள் எனவும் விலங்குகளிலிருந்து தப்பிக் கொள்வதற்காகவும் அச்சத்தைப் போக்கவும் அக்குன்றிலிருந்து இசைக்கருவிகளை இயக்கிச் செல்லுங்கள் எனவும் வழிகாட்டலும் ஆலோசனையும் வழங்குகின்றான்.

இவ்வாறு செல்லும் போது வழி தெரியாமல் மாறுபட்டுச் செல்பவர்களுக்குக் குறவர்கள் உதவிபுரிந்து இனிய பழங்களையும் பூக்களையும் தருவர். அவற்றைப் பெற்று மரநிழலில் இளைப்பாறி

இருக்கும் போது மாலையில் தோன்றும் பலவித ஒலிகளைக் கேட்கலாம் எனக் கூறுகின்றான். அதன் பின்னர் பரிசில் பெறச் செல்லும் மன்னனான நன்னனின் மலைவழிவந்துவிடும் எனக் கூறும் கூத்தன் அம்மலை வழியால் சென்றால் அம்மலையில் காண்பதற்கு இனியவற்றைக் கண்டு கேட்பதற்கு இனியவற்றைக் கேட்டு உண்பதற்கு இனியவற்றை உண்டு செல்லலாம் எனவும் கூறுகிறான்.

விறலியர் உம்பின்னே குறிஞ்சி எனும் பண்ணைப் பாட நீங்களும் அங்கு உறையும் தெய்வங்களைத் தொழுது நேர்த்திக்கடன் வைத்துச் செல்லுங்கள் எனவும் அவ்வாறு செல்லும் போது குன்றும் குகைகளும் நிறைந்த வழியில் மழை மிகுதியால் திசை அறிய முடியாது போகும் நிலை ஏற்படும் எனவும் அப்போது நீங்கள் உங்களது சுற்றத்தாருடன் இசைக்கருவிகள் நனையாதவாறு மலைக்குகைகளில் புகுந்து கொள்ளுங்கள் எனவும் பெரிய மலைப்பகுதிகளைச் சேராது முழவினைக் கட்டியுள்ள கா மரத்தை காவலாக ஊன்றிச் செல்லுங்கள் எனவும் ஆலோசனை கூறுகின்றான்.

வெயில் நிறைந்த வழியாகச் செல்லும் போது அரண்கள் இருக்கும் சிறிய காட்டின் வழியில் முன்னால் சென்றவன் முகத்தில் அடிபடாமல் இருப்பதற்காக வளைத்து விட்டுச் சென்ற திரண்ட கோல்கள் இருக்கும். அவை யாழின் பத்தரையும் முழவின் கண்ணையும் கிழித்து விடும் எனவே அவை கெடாதபடி பார்த்துச் செல்லுங்கள் எனவும் முன்னர் சென்றவரின் கையைப் பற்றிக் கொண்டு மெல்ல மெல்ல பின் தொடர்ந்து செல்லுங்கள் எனவும் ஆலோசனை கூறுகின்றான்.

மேலும் அக்கூத்தன் கூறுகையில் பகைவருடன் போரிட்டு வீரமரணமடைந்த வீரர்களின் பெயர்கள் எழுதப்பட்ட நடுகற்கள் அவ்வழியில் உள்ளன என்றும் அந்நடுகல்லான வீரனுக்கு உமது இனிய இசை விருப்பமாகும் வண்ணம் உமது யாழை இசைத்து விரைந்து செல்லுங்கள் எனவும் கூறுவதோடு வழி மாறுபட்டுத் தவிக்கும் புதியவர்களுக்கு வழி தெரிய, புல்லை முடிந்து இட்டுச் செல்லுங்கள் எனவும் கூறுவதோடு முன்னர் இக்கொடிய வழியால் சென்று மீண்டு வந்தவர்கள் தமக்குப் பின்னர் வருபவர்களும் இத்துன்பத்தை அடையக்கூடாது என்பதற்காகப் பல வழிகளைக் காட்டும் சந்தியைக் கையால் துடைத்து அடையாளமாக அதில் ஊகம் புல்லை முடிந்து வையுங்கள் எனவும் ஆலோசனை கூறுகின்றான்.

கூத்தன் மேலும் ஆலோசனை கூறும் போது நடுகற்கள் வீரர் இறந்த இடத்தில் மட்டுமன்றி மர நிழலிலும் காணப்படும் எனவே அவற்றை வணங்கிச் செல்லுங்கள் எனவும் ஆலோசனை கூறுகின்றான். பகைவர்கள்கூட

நன்னனின் பெயரைச் சொன்னால் உங்களுக்கு நன்மை செய்வர் எனவும் ஆதலினால் அவ்விடத்தில் இளைப்பாறிச் செல்லுங்கள் எனவும் வழிப்படுத்துகின்றான்.

இவ்வாறு சென்றால் கோவலரது குடியிருப்பு வரும் அங்கு இடையர்கள் தமக்காகச் சமைத்த பாற்சோற்றைத் தருவார்கள் எனவும் கூறி அங்கே ஆடுகளின் தோலை உரித்து ஒன்றாகச் சேர்த்து தைத்து வாரால் இறுக்கிக் கட்டப்பட்ட தோற்படுக்கையில் இடையர்கள் கொளுத்திய தீயின் துணையுடன் உறங்கிச் செல்லலாம் எனவும் கூறுகின்றான்.

அவ்வாறு செல்லும் போது கூப்பிட முடியாத தூரத்தில் நாடு காக்கும் வேடர்களின் கூட்டத்தைக் காணலாம் எனவும் அவர்களிடம் நாங்கள் நன்னனிடம் செல்கின்றோம் எனக் கூறினால் தசைகளையும் கிழங்குகளையும் தந்து உங்களை வற்புறுத்தி உண்ணுமாறு செய்து பாதுகாப்பார்கள் எனவும் கூறி அவர்கள் எத்தீங்கும் செய்யமாட்டார்கள் எனவும் அவர்கள் கூறிய வழியைத் துணையாகக் கொண்டு செல்லுங்கள் எனவும் வழி காட்டுகின்றான்.

அவ்வாறு செல்லும் போது புல் வேய்ந்த குடிசைகள் வரும் அங்கே இராக்காலத்தில் அவரை விதை, மூங்கிலரிசி, மேட்டு நிலத்தில் விளைந்த நெல்லின் அரிசி ஆகியவற்றை புளிக்கரைத்த உலையில் இட்டு ஆக்கிய புளிங்கூழினைப் பகற் பொழுதில் நடந்து வந்த களைப்பு தீரப் பெறலாம் எனவும் கூறுகின்றான்.

அவ்விடத்தில் சில நாள் தங்கினால் பொன்னை நறுக்கியது போன்ற நுண்ணிய அரிசியுடன் கறித்துண்டுகளையும் நெய்விழுதையும் உள்ளே விட்டு ஆக்கிய உணவு கிடைக்கும் எனவும் அதனுடன் வெல்லத்தைப் பொடியாக்கிச் சேர்த்து இடித்த தினை மாவும் கிடைக்கும் எனவும் கூறுவதோடு தீக்கடைக் கோலால் உண்டாக்கிய தீயில் குளிர் நீங்கும்படி அனைவரும் இனிதாக உறங்கி இராப்பொழுதைக் கழித்து விடிந்ததும் அங்கிருந்து நிமித்தம் பார்த்து செல்லலாம் எனவும் அவ்வாறு சென்றால் நன்னனின் தண்பனை நாடு வந்து விடும் எனவும் அங்கு பலநாள் தங்கினாலும் ஒருநாள் தங்கிச் சென்றாலும் நுகர்வதற்கேற்ற இனிய வெவ்வேறு பொருள்கள் உள்ளன எனவும் நன்னனின் நாட்டு வளம் கூறி கூத்தருக்கு வழிகாட்டலும் ஆலோசனையும் வழங்குகின்றான்.

அந்தவகையில் கூத்தராற்றுப் படையானது பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியல் நெறிமுறைகளையும் பண்பாட்டு அம்சங்களையும் விளக்கும் ஒரு நூலாக அமைவதோடு சங்ககாலத் தமிழரின் வழிப்படுத்தல் திறனையும் ஆலோசனை வழங்கும் நுட்பமுறைகளையும் வெளிப்படுத்துவதாக அமைகின்றது எனலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. *பாலசுப்பிரமணியன் கு.வெ, (2007), பத்துப்பாட்டு இரண்டாம் பகுதி, நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை*

2. *சிவத்தம்பி.கா, (2003), பண்டைத்தமிழ்ச் சமூகம் வரலாற்றுப் புரிதலை நோக்கி, மக்கள் வெளியீடு.*

3. *சிவத்தம்பி.கா, (2005), பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம், குமரன் புத்தக இல்லம் , கொழும்பு.*

4. *சிவராசு.வி.இரா, (1972), பத்துப்பாட்டு ஆற்றுப்படைகளில் விறலி வருணனை பகுப்பாய்வியல் அடிப்படை - ஆய்வுக் கோவை, இந்தியப் பல்கலைக்கழக தமிழாசிரியர் மன்றம், சென்னை,*

5. *சுந்தரேஸ்வரன்;.எம்;, சிறுபாணாற்றுப்படையில் விறலியர் பங்கு 16 வது ஆய்வுக் கோவை தொகுதி 1, இந்தியப் பல்கலைக்கழக தமிழாசிரியர் மன்றம், சென்னை.*

6. *சுப்பிரமணியன்.கா, (2011), சங்ககாலச் சமுதாயம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், சென்னை.*